

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора педагогічних наук, професора
ФЕДЧИШИН Надії Орестівни про дисертацію
**Осіннього Івана Анатолійовича «Підготовка майбутніх лікарів до
просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції»**, подану на
здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань **01 Освіта/Педагогіка** за
спеціальністю **015 Професійна освіта (за спеціалізаціями)**

1. Актуальність теми дослідження та її зв'язок із науковими програмами

Актуальність теми дисертаційної роботи зумовлена зміною професійної ролі лікаря, діяльність якого нині охоплює не лише діагностику й лікування, а й профілактику захворювань, формування культури здоров'я та підвищення медичної грамотності населення. За таких умов просвітницька діяльність постає невід'ємною складовою його професійної діяльності й важливим інструментом зміцнення здоров'я громадян.

В умовах цифровізації, інформаційного перенасичення та зростання ризиків дезінформації ця проблема стає надзвичайно актуальною. Сучасний медик покликаний орієнтуватися в доказовій медицині, має бути компетентним критично аналізувати просвітницький контент та ефективно доносити його до різних аудиторій. Такий підхід узгоджується із світовими орієнтирами розвитку *health promotion* та *health literacy*, а також із національними пріоритетами реформування системи охорони здоров'я та медичної освіти.

В українському контексті актуальність дослідження зумовлена впровадженням пацієнтоцентричного підходу та необхідністю вдосконалення комунікації за вектором «лікар – пацієнт – громада». Виконання профілактичних та просвітницьких завдань передбачає здатність майбутнього медика доступно роз'яснювати складну професійну інформацію, стимулювати пацієнтів до прийняття виважених рішень й вибудовувати ефективний діалог із різними віковими та соціальними категоріями. З огляду на це, окреслена проблематика має як високу педагогічну цінність, так і вагомий суспільний резонанс.

Разом із тим, здійснений Іваном Осіннім аналіз засвідчив, що просвітницька компонента в освітніх програмах медичних закладів вищої освіти відображена лише фрагментарно. Це перешкоджає формуванню комплексної готовності майбутніх лікарів до професійної діяльності, яка вимагає синергії медичних, психолого-педагогічних, комунікативних, соціальних та цифрових компетентностей. Виявлені автором суперечності між суспільним запитом на доказове медичне просвітництво й недостатньою готовністю майбутніх лікарів, потребою у формуванні такої готовності й нерозробленістю її педагогічних засад, а також потенціалом міждисциплінарної інтеграції та відсутністю відповідної технології переконливо підтверджують своєчасність дослідження.

Обрання міждисциплінарної інтеграції засадою підготовки є виправданим з огляду на комплексний характер просвітницької діяльності. Її результативність

залежить від поєднання клінічної компетентності зі знанням психології сприйняття інформації, педагогічних способів навчання дорослих, закономірностей професійної комунікації та можливостей цифрового середовища. Тому розробка цілісної педагогічної технології відповідає реальній структурі професійних завдань лікаря й спрямована на подолання предметної роз'єднаності освітнього процесу.

Дисертацію виконано відповідно до напрямів комплексних наукових тем кафедри психології та педагогіки ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля»: «Теоретичні та методичні засади моделювання компетентнісної професійної освіти у контексті євроінтеграції» (номер державної реєстрації 0117U000784) та «Теоретико-методологічні засади професійного становлення фахівця в інноваційному соціокультурному просторі» (номер державної реєстрації 0122U200059). Тему затверджено вченою радою ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля» (протокол № 8 від 7 листопада 2023 р.).

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень і висновків, сформульованих у дисертації

Представлене дисертаційне дослідження вирізняється високим рівнем наукової обґрунтованості. У роботі витримано чітку відповідність між об'єктом, предметом, метою, гіпотезою та завданнями, що дало змогу вибудувати цілісну й логічно завершену структуру, де теоретичні положення, проєктувальні розробки та експериментальна перевірка перебувають у системній взаємозалежності.

Теоретико-методологічне підґрунтя дослідження має міждисциплінарний характер і поєднує положення педагогіки, психології, медицини, соціології, теорії комунікації та деонтології, а методологічною основою є взаємодія аксіологічного, компетентнісного, особистісно-діяльнісного й контекстного підходів. Обґрунтованість положень підсилюється опрацюванням широкої вітчизняної та зарубіжної джерельної бази, яка охоплює 215 найменувань, із них 52 – іноземними мовами. Автор проаналізував праці з професійної підготовки лікарів, медичного просвітництва, громадського здоров'я, медичної грамотності, доказової медицини, професійної комунікації та міждисциплінарної інтеграції, а також нормативні й стратегічні документи у сфері охорони здоров'я та медичної освіти. Це забезпечило різнобічне представлення стану розробки проблеми, виявлення її недостатньо досліджених аспектів і визначення теоретичних орієнтирів авторського пошуку.

Для досягнення мети й перевірки гіпотези застосовано комплекс взаємодоповнювальних методів: теоретичний аналіз, порівняння, систематизацію та узагальнення; анкетування, тестування, бесіди, педагогічне спостереження, самоаналіз, експертне оцінювання й аналіз продуктів діяльності студентів; педагогічний експеримент і методи математичної статистики. Критеріально-діагностичний інструментарій поєднує стандартизовані методики та авторські матеріали й відповідає визначеній структурі готовності.

Дослідно-експериментальна робота проводилася впродовж 2021–2025 рр. у Приватному закладі вищої освіти «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я» та Дніпровському державному медичному університеті. До неї було

залучено 94 здобувачі освітньо-професійної програми «Медицина» спеціальності 222: 51 студент експериментальної і 43 студенти контрольної групи, а також 21 науково-педагогічний працівник. Достовірність результатів підтверджено кількісним і якісним аналізом та застосуванням критерію Пірсона χ^2 .

Обґрунтованість авторських висновків забезпечує й послідовність дослідницьких процедур: результати теоретичного аналізу покладено в основу визначення структури готовності; її компоненти конкретизовано через критерії та показники; діагностичні дані використано для проєктування формувальної роботи; ефективність запропонованих змін перевірено шляхом зіставлення результатів експериментальної і контрольної груп. Отже, кожний наступний етап базується на попередньому, а висновки мають простежуване теоретичне та емпіричне підґрунтя.

Сформульовані висновки до розділів та загальні висновки роботи повністю узгоджуються із задекларованими завданнями, опираючись на ґрунтовний теоретичний аналіз та масив даних дослідно-експериментальної перевірки. Загалом робота демонструє системність наукового пошуку, строгу концептуальну логіку та належний рівень методологічної культури автора.

3. Наукова новизна та достовірність результатів

Аналіз результатів наукового пошуку дає підстави стверджувати, що Іван Осінній здійснив комплексне дослідження проблеми підготовки майбутніх лікарів до просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції.

Наукова новизна дослідження полягає у первинній розробці, теоретичному обґрунтуванні та експериментальній верифікації науково-педагогічної технології підготовки майбутніх лікарів до здійснення просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарності. В її основу покладено системний синтез аксіологічного, компетентнісного, особистісно-діяльнісного та контекстного підходів. Модель реалізується через взаємозумовлені етапи (концептуально-цільовий, організаційно-підготовчий, змістово-процесуальний і рефлексивно-коригувальний), що забезпечують системне формування мотиваційного, змістово-комунікативного та організаційного компонентів зазначеної готовності.

Науково продуктивним є трактування досліджуваної готовності як інтегрального професійно-особистісного конструкту. Його архітектоніка передбачає гармонійне поєднання ціннісно-мотиваційної спрямованості, медико-просвітницьких знань, комунікативно-цифрового інструментарію та суб'єктної здатності лікаря здійснювати повний цикл просвітницької діяльності. Запропонований автором інтегрований профіль компетентностей конкретизує очікуваний результат підготовки та забезпечує зв'язок між теоретичною моделлю готовності, змістом технології і критеріями оцінювання її ефективності.

Модернізацію змісту, форм, методів, цифрових ресурсів та дидактичного забезпечення підготовки майбутніх лікарів реалізовано шляхом наскрізного включення просвітницької тематики в навчальні дисципліни та практику. Освітній процес збагачено впровадженням інтерактивних, кейсових, тренінгових, проєктних, симуляційних і цифрових методик, а також залученням здобувачів вищої освіти до

безпосередньої розробки медико-просвітницького контенту й реалізації реальних просвітницьких ініціатив серед різних соціальних і вікових груп населення.

Важливим результатом роботи є систематизація напрямів просвітницької діяльності лікаря відповідно до сучасних потреб системи охорони здоров'я. Автором виокремлено профілактично-превентивний, консультативний, реабілітаційно-абілітаційний, медико-психологічний, професійно-освітній та цифрово-комунікаційний напрями. Така систематизація конкретизує зміст просвітницької функції лікаря та сприяє визначенню змістових орієнтирів підготовки здобувачів вищої освіти до її реалізації.

Особистий внесок здобувача чітко виражений у логічному переході від декларації загальних положень щодо профілактично-комунікативної діяльності медика до розробки концептуально обґрунтованої та практично спрямованої системи формування компетентностей лікаря-просвітника. Автор не лише описує бажані професійні якості, а визначає педагогічні засоби їх формування, відповідні види діяльності здобувачів і способи контролю результатів. Це дає підстави розглядати одержану технологію як цілісний внесок у теорію та методику професійної освіти.

Достовірність результатів підтверджено позитивною динамікою в експериментальній групі: частка здобувачів із високим рівнем готовності зросла з 11,8 % до 39,2 %, а з низьким – зменшилася з 51,0 % до 9,8 %. У контрольній групі зафіксовано менш виражену динаміку показників. Застосування критерію Пірсона χ^2 підтвердило початкову однорідність груп і статистичну значущість відмінностей після завершення формувального етапу. Підсумовуючи, зазначимо: ключові положення наукової новизни мають належне обґрунтування, а дослідницькі висновки відзначаються високим ступенем вірогідності та наукової аргументованості.

4. Значущість отриманих результатів для науки і практичного використання

Практичний вимір результатів дослідження визначається можливістю прямого використання авторської технології й матриці міждисциплінарної інтеграції для модернізації освітньо-професійних програм, навчальних планів, робочих програм та практичної підготовки здобувачів спеціальності І2 Медицина. Запропоновані рішення забезпечують набуття здобувачами вищої освіти досвіду адаптації доказової медичної інформації, створення цифрового контенту, просвітницького консультування та реалізації інформаційних кампаній для різних категорій населення.

Вагоме значення має комплекс навчально-методичного забезпечення, що охоплює семінар-практикум для викладачів, авторський тренінг, міждисциплінарні кейси, практико-зорієнтовані й проєктні завдання, студентські просвітницькі проєкти, тексти й цифровий медіа-контент, матеріали з організації просвітницьких кампаній та діагностичний інструментарій. Його цілісність сприяє відтворюваності й адаптації технології в закладах вищої та післядипломної медичної освіти.

Одержані результати можуть бути використані у системі підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників і лікарів, у діяльності працівників закладів охорони здоров'я, центрів громадського здоров'я та громадських організацій.

Практичну цінність посилює орієнтація матеріалів не на одну навчальну дисципліну, а на послідовне формування здатності до просвітницької діяльності в межах різних освітніх компонентів і видів практичної підготовки.

Результати дослідження впроваджено в освітній процес Приватного закладу вищої освіти «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я», Дніпровського державного медичного університету, ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля», а також у діяльність Дніпровського міського об'єднання ВТ «ПРОСВІТА» ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ТОВ «ФЕМІЛІ ВІЖН» та Університетської лікарні Дніпровського державного медичного університету, що підтверджено відповідними актами й довідками. Це засвідчує виразне прикладне спрямування та практичну затребуваність одержаних результатів.

5. Повнота викладу основних результатів дисертаційного дослідження в наукових фахових виданнях

Основні положення й результати дисертації достатньо повно представлено в 11 наукових працях автора: 5 статтях у наукових фахових виданнях України, внесених до міжнародних наукометричних баз, і 6 тезах доповідей у збірниках матеріалів міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференцій.

Тематика публікацій охоплює сутність і структуру просвітницької діяльності лікаря, міждисциплінарні засади підготовки майбутніх лікарів, авторську науково-педагогічну технологію та особливості її реалізації. Кількість і зміст праць засвідчують належну повноту висвітлення результатів дослідження.

6. Структура та зміст дисертації, її завершеність і відповідність встановленим вимогам щодо оформлення

Дисертація має логічну й завершену структуру. У вступі представлено всі необхідні структурні елементи наукового апарату, розкрито новизну і практичне значення результатів, наведено відомості про експериментальну базу, апробацію, публікації та впровадження. Зміст розділів узгоджено з метою, гіпотезою і завданнями дослідження.

У першому розділі дисертації *«Теоретичні засади підготовки майбутніх лікарів до просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції»* проаналізовано сучасний стан професійної підготовки лікарів до просвітницької діяльності, що забезпечується необхідною системою професійних, психолого-педагогічних знань, умінь і навичок, які відповідають вимогам суспільства та сприяють ефективному виконанню професійних обов'язків, в тому числі і просвітницькій діяльності.

Зокрема І.А. Осінній на основі аналізу наукових праць висвітлив основні підходи до визначення поняття «лікар-просвітник», що уможливило уточнення ключового поняття дослідження й дало чітку основу для авторського трактування цього концепту як фахівця медичної галузі, професійна діяльність якого, поряд із діагностичною, лікувальною, профілактичною та реабілітаційною функціями, передбачає здійснення цілеспрямованої просвітницької взаємодії, спрямованої на формування медичної грамотності, профілактичної поведінки,

здоров'язбережувальної культури та усвідомленого ставлення людини до власного фізичного й психічного благополуччя (стр.39).

Водночас слід відзначити ґрунтовне опрацювання дисертантом міжнародних підходів до просвітницької діяльності лікаря у межах концепцій доказової та пацієнтоорієнтованої медицини (patient education, health literacy, метод teach-back, shared decision making (спільного ухвалення рішень)) з акцентом на сформованості клінічних, комунікативних, педагогічних, психологічних та етичних компетентностей, що є необхідною умовою формування довіри до системи охорони здоров'я (стр.60-69).

Автор аргументовано розглянув багатовекторність просвітницької діяльності лікаря, яка охоплює ключові пласти професійної практики і є інтегрованим комплексом шести цільових напрямів (профілактично-превентивний, консультативний, реабілітаційно-абілітаційний, медико-психологічний (психоедукаційний), професійно-освітній, цифрово-комунікаційний). Дисертант визначив функціональні призначення кожного напрямку з фокусом на попередженні захворюваності, мотивації до збереження здоров'я, забезпеченні партнерського діалогу, психоедукаційних заходів, культивуванні психічного благополуччя, популяризації верифікованої медичної інформації через цифрові канали комунікації (стр. 41-58) і, репрезентуючи окремі аспекти фахової діяльності довів їх єдність як цілісної системи медичного просвітництва, що відповідає імперативам сучасної медицини – пацієнтоцентричному підходу, міждисциплінарній взаємодії, превентивній парадигмі, БПР та цифровій трансформації медичної галузі.

Цікавими є результати аналізу просвітницької складової в освітніх програмах 5 закладів вищої медичної освіти України (ХНМУ, НМУ ім. О.О. Богомольця, ВНМУ імені М.І. Пирогова, ДДМУ, медичний факультет ДВНЗ «УНУ»), які підтвердили акцент навчального змісту на засвоєнні здобувачами теоретичних засад превентивної медицини, валеології, психології взаємодії з пацієнтом та методики профілактичного консультування, без належної уваги до питань конструювання авторського медико-просвітницького контенту, його трансформації відповідно до сприйняття різних соціальних груп, системного використання цифрового інструментарію у просвітницькій практиці (підрозділ 1.2).

Вартим уваги є структурно-компонентний аналіз готовності майбутніх лікарів до просвітницької діяльності. Автор роботи визначив компоненти, критерії, показники та рівні сформованості й встановив взаємозв'язок ціннісного ставлення, інтегрованих знань, комунікативних умінь і здатності організовувати просвітницьку діяльність, а відповідність між компонентами готовності та діагностичними ознаками їх сформованості надало структурі практико-орієнтованого характеру та уможливило подальшу експериментальну перевірку (стр. 99-116).

У другому розділі дисертації *«Обґрунтування та експериментальна перевірка науково-педагогічної технології підготовки майбутніх лікарів до просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції»* Іван Осінній запропонував аналітичну оцінку науково-педагогічної технології, орієнтованої на забезпечення концептуальної цілісності, системної алгоритмізації, логічної послідовності та

діагностичної керованості процесу підготовки майбутніх лікарів до реалізації просвітницької функції.

Особливої цінності роботі надає її виражена праксиологічна спрямованість і максимальне наближення до умов реальної професійної діяльності медика. Стратегічний орієнтир запропонованої автором науково-педагогічної технології встановив готовність майбутніх лікарів до реалізації просвітницької функції через міждисциплінарну інтеграцію знань, а реалізація окресленого векторного задуму охопила послідовний розвиток ключових компонентів готовності: мотиваційно-ціннісного, змістово-комунікативного, організаційного (стр. 133-134), зорієнтованих на розвиток ціннісних орієнтирів майбутнього лікаря стосовно просвітництва; глибоке розуміння його соціального значення; стимулювання професійно-соціальної відповідальності та формування стійкої внутрішньої установки на популяризацію здоров'язбережувальної культури в суспільстві; формування міждисциплінарного базису медико-просвітницьких знань, комунікативних умінь і цифрової медіаграмотності.

Практичний вектор реалізації авторської технології спирається на цілком обґрунтований комплекс заходів: методичну готовність викладачів до міждисциплінарного партнерства, модернізацію змісту освітніх компонентів та інтенсивне впровадження інноваційного дидактичного інструментарію (тренінгових форматів, симуляційного навчання, проєктного методу й цифрового інструментарію навчання). Це забезпечувалося через конструювання здобувачами вищої освіти доказових просвітницьких матеріалів, програмування професійно орієнтованих кейсів та реалізацію авторських комунікативних ініціатив для різних аудиторій (стр. 125-127).

Виклад експериментального блоку чітко відображає динаміку дослідження від констатувального етапу до підсумкового зрізу із застосуванням методів математичної статистики. Аналіз як інтегрального рівня готовності, так і її окремих компонентів дає обґрунтоване пояснення зафіксованих змін (підрозділ 2.3).

Окремої позитивної оцінки заслуговує функціональність додатків. У них зосереджено матеріали, за якими можна відтворити основні елементи формувального етапу: зміст підготовки викладачів, приклади міждисциплінарних кейсів і просвітницьких завдань, зразки студентських продуктів та діагностичні засоби. Завдяки цьому додатки виконують не формальну ілюстративну функцію, а становлять продовження основного тексту, підтверджують реалізованість технології та створюють підстави для її адаптації в інших освітніх середовищах.

Висновки до розділів і загальні висновки відповідають поставленим завданням та узагальнюють результати теоретичного й експериментального пошуку. Дисертацію написано науковим стилем, матеріал викладено логічно й послідовно. Її структура, зміст та оформлення загалом відповідають установленим вимогам; робота має самостійний і завершений характер.

7. Відповідність дисертації встановленим вимогам та дані про відсутність текстових запозичень і порушень академічної доброчесності

Дисертаційна робота відповідає встановленим вимогам. Використані наукові положення, ідеї та результати інших авторів супроводжуються належними посиланнями на джерела. За результатами аналізу дисертації ознак необґрунтованих текстових запозичень, академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації чи інших порушень академічної доброчесності не виявлено.

8. Дискусійні положення і зауваження щодо змісту дисертації

Високо оцінюючи актуальність, наукову новизну, теоретичне і практичне значення дисертаційного дослідження, вважаємо за доцільне висловити окремі дискусійні положення, які потребують додаткового пояснення під час публічного захисту.

1. У дисертації просвітницька діяльність лікаря трактується досить широко й охоплює інформування населення, профілактичне консультування, навчання пацієнта, психоемоційну підтримку, супровід у процесі лікування та реабілітації, професійне навчання медичних працівників, громадські просвітницькі кампанії та цифрову комунікацію. За такого підходу потребують чіткішого окреслення концептуальні межі просвітницької діяльності та її співвідношення із суміжними видами професійної діяльності лікаря – медичним консультуванням, профілактичною, реабілітаційною, психоедукаційною та професійно-освітньою діяльністю.

2. Міждисциплінарну інтеграцію визначено методологічною основою дослідження та системотвірною засадою авторської технології. Водночас механізм її реалізації представлено переважно через групування освітніх компонентів у тематичні блоки та координацію їхнього просвітницького змісту. Доцільно повніше розкрити, за якими ознаками запропонована матриця засвідчує досягнення саме міждисциплінарної інтеграції, а не лише змістове узгодження кількох навчальних дисциплін.

3. Формування експериментальної та контрольної груп на базі різних медичних закладів вищої освіти уможливорює вплив додаткових факторів (специфіка освітніх програм, рівень викладацького складу, освітнє середовище). У цьому контексті варто додатково обґрунтувати, як саме нівелювався вплив інституційних чинників і чому позитивна динаміка є результатом саме авторської технології.

4. Роботу варто доповнити детальнішим порівнянням зарубіжних міждисциплінарних моделей просвітницької підготовки майбутніх лікарів, окресливши перспективи їх імплементації в українську систему вищої медичної освіти.

Висловлені зауваження та побажання мають рекомендаційний характер і не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційної роботи, її теоретичної та практичної значущості й можуть слугувати орієнтирами для подальшого дослідження порушеної проблеми.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

Дисертаційна робота Осіннього Івана Анатолійовича «Підготовка майбутніх лікарів до просвітницької діяльності на засадах міждисциплінарної інтеграції» є самостійною завершеною кваліфікаційною науковою працею, у якій здійснено теоретичне узагальнення та запропоновано розв'язання актуальної науково-педагогічної проблеми шляхом обґрунтування, розробки й експериментальної перевірки авторської науково-педагогічної технології.

Дисертація характеризується науковою новизною, належною обґрунтованістю і достовірністю результатів, теоретичним та практичним значенням. Поставлену мету досягнуто, завдання розв'язано, основні положення висвітлено в публікаціях, апробовано та впроваджено в освітню і професійну практику.

За рівнем виконання та одержаними результатами рецензована дисертація відповідає Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), а її автор – Осінній Іван Анатолійович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 01 Освіта/Педагогіка за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Офіційний опонент:

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри іноземних мов
Тернопільського національного
медичного університету
ім. І.Я. Горбачевського
Міністерства охорони здоров'я України

Надія ФЕДЧИШИН

завіряю

Заступник ректора з кадрових питань
Тернопільського національного
медичного університету

ПРОТОКОЛ
створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

Дата та час: 11:03:25 02.10.2026

Назва файлу з підписом: Відгук опонента Федчишин на дис Осіннього.pdf
Розмір файлу з підписом: 5.6 МБ

Перевірені файли:

Назва файлу без підпису: Відгук опонента Федчишин на дис Осіннього.pdf
Розмір файлу без підпису: 5.6 МБ

Результат перевірки підпису: Підпис створено та перевірено успішно. Цілісність даних підтверджено

Підписувач: ФЕДЧИШИН НАДІЯ ОРЕСТІВНА

П.І.Б.: ФЕДЧИШИН НАДІЯ ОРЕСТІВНА

Країна: Україна

РНОКПП: 2544508340

Організація (установа): ФІЗИЧНА ОСОБА

Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для підпису від Надавача): 11:03:25 02.10.2026

Сертифікат виданий: КНЕДП АЦСК АТ КБ "ПриватБанк"

Серійний номер: 21E4B79083A82E7F04000000E2A43102070D0508

Алгоритм підпису: ДСТУ 4145

Тип підпису: Удосконалений

Тип контейнера: Підписаний PDF-файл (PAdES)

Формат підпису: З повними даними для перевірки (PAdES-B-LT)

Сертифікат: Кваліфікований

Версія від: 2026.09.28 13:00